

»Ung í Føroyum 2001« á ferð

Partur av tilfarinum frá “Ung í Føroyum 2001” verður sýndur fram í Føroya Banka

TÍÐINDASKRIV

Fyrst í februar í ár var ein tvørlistarlig ungdomsstevna í Norðurlandahúsin-um, har 60 ungfolk í aldrinum 13 til 18 ár høvdu møguleika at royna sítt hugflog í 7 ymiskum verkstøð-um innan myndlist, teldulist, tónleik v.m.

Fyri tey ungu var hetta eitt sera hend-ingaríkt vikuskifti við góðum møgu-leikum at royna teirra listarliga dreymar, og tey fingi nógv burtur úr bæði listarliga og persónliga.

Tey ungu hava ver-ið sera virkin og skapandi. Føroya Banki hev-ur stuðlað tiltakinum “Ung í Føroyum 2001”, og sum liður í hesum verður skipað fyri eini ferðandi framsýning í deildum bankans við einum parti av tilfarinum, sum er egnað til tílúka framsýning, tað vil siga tilfar sum er teknað, skrivað, mál-að ella avmyndað á ein ella annan hátt.

Framsýningarnar verða frá týsdegi kl. 09.30 til og við friggjadegi kl. 16.00 á hesum støðum: **Tórshavn** 13. -16. mars 2001 **Saltangará** 20. - 23. mars 2001 **Miðvágur** 27. - 30. mars 2001 **Tvøroyri** 3. - 6. apríl 2001 **Klaksvík** 9. - 11. apríl 2001

Broytið fullveldistaktikkin

Dánial á Dul Jacobsen

Sum við eitt slag broyttist føroyskur politikkur eftir seinasta val. Tann turrisligi og keðiligi ”amtráðspoli-tikkurin” varð við eitt lyftur upp á hægri støði. Fyri fyrstu ferð var ein greiður málsetnigur settur og herjað varð á við góðum hugi og treysti. Og fyri fyrstu ferð mitt minni minnst var eitt landsstýrið sum eftir øllum at døma veruliga stóð saman um sakina: Fullveldi Føroya. Men ferðin, ríkisfelagsskapurin runt í trý ár, hevur verið hørð og ótespilig. Eitt er at mótparturin hevur verið beinharður og hevur kunnað verið tað vegna figgi-

arliga kvørkratakið hann enn hevur á okkum og at hann harafturat er lopin frá givnum lyftu um sam-ráðingar. Annað og stríng-ari er tann stuðul hesin sami mótpartur hevur fing-ið frá sambands- og aftur-haldskreftum í okkara egna landi. Tað er tann herkasti bitin. Kortini má sigast at tilgongdin (processin) hig-artil hevur verið bæði neyð-ug og gagnlig. Tilvitanin hjá fólkinum um fullveldið er komin fyri at vera, og sanna lyndið hjá donsku politikarumum stendur okk-um enn meiri klárt enn nakra tíð fyrr. Og enn eru ikki allar súður syftar.

Sjálvur eri eg sannfordur um at framtíðin hjá hesum landi verður avgjörd á nógv hægri stað og nógv hægri

støði enn hjá donskum og føroyskum polititkarum. Hetta tekur kortini ikki ábyrgd og skynsemi frá okkum. Tvørturímóti, so er júst tað eggjanin til at halda á við sonnum dirvi og ikki sum higartil eins og harur flýggja upp eftir figgjarliga blokkbergstindinum. Tann tindurin verður um rímliga stutta tíð yvirfloymdur av ein figgjarligari flóðaldu, sum hevur sítt uppspring í okkara egna landið. Um-framt tað kunnu vit rokna við at støði á fiskaprisun-um ikki verður tað sama framyvir. Tað fer í langa tíð framyvir at vera nógv hægri. Hetta orsakað av ruðuleikanum á kjøtmark-naðinum.

Tað sum vit nú skulu gera ella rættari sagt tað, sum vit

ikki skulu gera: Nú mugu vit ikki leypa framav og fyri einhvønn prís gera onkra hissini avtalu við Danmark. Tað kann fara at vera okkum dyrt. Nú skulu vit venda aftur til politikkin áðrenn síðsta val. Spæla amtsráð. Sum í fótbólti fara aftur á vøllin, halda uppá bóltin og byggja álopið uppaftur av nýggj-um. Bert samráðast við danir um støddina á blokk-inum tey næstu tvey til trý árinu og yvirtaka nøkur málsøki. Fyri eina ferð skyld arbeidir tíðin fyri okkum. Um eitt ár, tá val verður aftur, fer figgjarliga gongdin í landinum at geva fólkinum størrí vónir at sleppa undan kvørkratakin-um, sum danir hava havt frægd í at spæla uppá

seinastu tvey árinu. Tá verða so eisini vónir um at fullveldisvongurin í før-oyskum politikki kemur sterkur inn aftur.

Hetta er treytað av at núverandi samgonga finnur saman aftur og ikki missir málið úr eygsjón. Her liggur ein tung ábyrgd á tykkum, sum í dag mynda samgongu. Ein serstøk heilsan til fólkaflokkin: Farið ikki undir ójavnst ok við javnaðarflokkin. Tá kann henda at tit verða við til at avreiða fullveldishøvi føroyinga. Tá verður sam-vitskukvøl tykkara ikki at bera um nokur fá ár, tá føroyingar hava milliard-irnar, men danir buktina og báðar endarnar.

VIÐMERKINGAR

Hava lært av royndum

Edmund Joensen

Vit føroyingar hava lært nógv av royndunum hjá okkara trý ára gamla landsstýri. Vit hava í øllum førum fingið væl útgreinað úrslitið av eini møguligari loysing frá hinum partinum av ríkinum.

Nú er tað próvfast, at loysing merkir mist ríkis-borgararættindi og fíra ár til at avvíkla tað figgjarliga.

At hetta hevði fingið ovurstórar negativar avleið-ingar fyri alt føroyska sam-felagið (avleiðingar sum rukku inn í hvønn krók í landinum), er væl eingin í iva um longur.

antið før fyri at meta um tær ovurstóru avleiðingar, sum loysingin fær fyri hvønn einasta føroying. Tað hava loysingarflokknarnir so í øllum førum fingið klár-lagt fyri øllum føroya fólki.

Einki skilagott burturúr
Søgan hevur lært okkum, at tað kemur lítið skilagott av skafti, seinasta árið í einum valskeiði. Vanliga hevur seinasta árið í valskeiðnum

verið eitt langt valstríð. Tað sum ikki er gjørt skilagott tey fyrru trý árinu, verður heldur ikki gjørt tað seinasta.

Fyri figgjarlógina er hetta árið mangan ein dýrur umgangur.

Umframt at vit nú koma inn í seinasta árið í val-skeiðnum, so skulu vit helst um stutta tíð eisini hava fólkatingsval og sáttmála-samráðingarnar í vár lætta heldur ikki um.

Rakstrarútreiðslurnar á figgjarlógini eru hækkaðar umleið eina hálva milliard bara í hesum valskeiðnum. Harumframt koma flogur-nar (summar á- og aðrar uttanfyri figgjarlógina).

Tað skal tí ikki stórt hugflog til, fyri at rokna út, hvat er best fyri føroyska samfelagið.

Siðvenja
Í okkara grannalondum við tilsvarandi stýrisskipan, hoyrir tað til politisku sið-venjuna, at val kann verða

útskrivað nær sum helst. Ráðharrar verða fluttir ella skiftir næstan sum lagið er á forsætismálaráðharran-um.

Her í Føroyum skal næst-an hvør lögfrøðingur í bý-num ella Føroya rættur avgerða fyri løgmann, hvør er skikkaður at vera lands-stýrismaður, ofta aftaná langa eyðmýking av løg-tinginum.

Mugu reinsa luftina
Tað burdi verið tað mest náttúrliga, at reinsa polit-isku luftina, eftir stóru rembingarnar og skaðan, sum henda samgongan hevur framt á ríkisfelags-skapin.

Tað ber heldur ikki til at senda somu persónarnar, sum hava skapt allar sam-anbrestirnar, avstað aftur til samráðingar. Tí kemur einki gott burturúr.

Vit allir føroyingar burdu havt lært av royndum.

Bjálkin og flísin — (fyrri partur)

Kai Vágfjall

Tann 23. februar hevði fyrrverandi løgmaður Atli Dam eina drúga grein í Dimmalætting og Sosialin-um, sum var eitt aftursvar til Høgna Hoydal lands-stýrismann, undir yvir-skriftini: ”Betong-tungur bjálki av ósaklighet.”

Eftir at hava lisið grein-ina, var eg ikki sørt skelk-aður. Tað var ein sálarlig pínsla at lesa hesa grein. Ongantið hevði eg kunnað at hugsa mær, at ein nú-verandi ella fyrrverandi løgmaður kundi troysta sær at festa slíkt ótespuligt á blað. Vónaði at onkur annar treiv í pennin, heldur enn eg, men sum dagarnir gingu, og eingin hirdi at svaraði aftur, fari eg at royna eftir besta førimuni.

Misbrúk av Orði Guds.
Atli loyvir sær at brúka halgubók, ella rættari at misbrúka Orð Guds og blakar við tí eftir øðrum. Tað fyrsta sum rann mær í tankarnar var, at tá Atli tekur dømið úr bíbliuni um bjálkan og flísina, og vanhalgar hetta brotið úr fjallaprædikuni, kann hann neyvvan hava lisið brotið, áðrenn hann festi orðini á blað. Tí hevði hann lisið tey áðrenn, hevði hann neyvvað brúkt hetta dømið.

Eg skal tí endurgeva orðarætt hvat stendur um hetta í Matteus 7.1 – 5:

”Dømið ikki, fyri at tit skulu ikki verða dømd! Tí við dóminum, ið tit døma

við, skulu tit vera dømd, og við málinum, ið tit mála við, skal tykkum verða mált.

Hví sært tú flísina í eyga bróður tíns, men verður ikki varur við bjálkan í tínum egna eyga?

Ella hvussu fært tú sagt við bróður tín: ”Lat meg taka flísina út úr eyga tínum!” – tú, sum sjálvur gongur við bjálka í eyg-anum!

Hyklari tín! Tak fyrst bjálkan út úr tínum egna eyga, og tá kanst tú siggja væl at taka flísina út úr eyga bróður tíns!”

Orð Guds er persónligt
Hesi álvarsomu orð eru ikki ætlað okkum menniskjum at brúka móti øðrum, men til okkum sjálvi. Orð Guds er persónligt, og vendir sær beinleiðis til hvørt einstakt menniskja. Sostatt eiga vit ikki at siga við onnur, at tey hava ein bjálka í eyganum, men vit skulu sjálvi kanna eftir, hvussu er statt hjá okkum sjálvum. Finna vit

ongan bjálka hjá okkum sjálvum, og tað gera vit sjáldan, gevur tað okkum tó ongan rætt til, hvørki at finna bjálka ella flís í eyganum hjá nøkrum øðrum.

At elska næstan
Vit kenna øll boðið um at elska næstan. Sjáldan er nakað boð í skriftini so nógv misbrúkt sum hetta. Vit menniskju eru skjót at hevja fingurin og siga við onkran, at viðkomandi eig-ur at elska næstan. Í flestu førum verður meint við, at onnur eigur at elska meg, istaðin fyri at tað eri eg, sum eigi at elska næstan, sum eru øll hini.

At elska næstan er bara hálvur sannleikin, tí ein kann ikki uppfylla hetta næstørsta boðið í orði Guds, uttan at uppfylla tað størsta. Hvat er so tað?

Jú, í Mateus 22. 37-40 stendur soleiðis: ”Tú skalt elska Harran Gud tín av øllum hjarta tínum, av allari sál tíni og av øllum huga tínum.

Hetta er hitt stóra og fyrsta boðið. Men annað er hesum líkt: ”Tú skalt elska næsta tín sum teg sjálvan.”

Sum áður nevnt, so eru tað ikki Atli Dam ella Høgni Hoydal, sum í mínum føri skulu elska meg, men eg eigi at elska teir. Somuleiðis havi eg ongan rætt til at finna hvørki bjálka ella flís í eygunum á teimum, men heldur hyggja í spegilin og vita, um eg ikki kann finna nakran slíkan fremmandan lut í mínum egnu eygum.

Styrki skal til.

Tað er flestu okkara í holdi borði, at vit kunnu leypa framav. Gjörd ger fær onga vend. Men eitt kunnu vit altið gera, og tað er at ganga í okkum sjálvi og

viðganga, at vit hava gjørt skeivt. Biða viðkomandi, hvør hann/hon nú er, um fyrigeving. Men tað krevur bæði dirvi, styrki og sjálv-ransakan at gera slíkt.

Eina slíka styrki átti Helena Dam á Neystabø. Her var frægari stíril í. Hon tók avleiðingarnar og segði seg frá, uttan tó at vera samd í niðurstøðini, men gjördi tað, fyri at ikki nakar ivi skuldi vera um hennara trúvirði. Slíkur persónur er trúverdigur og hevur sjálvs-virðing.

Ólavssøkugudstænanast.
Mær rennur nú í huga eina ólavssøku, tá ein ávísur prestur skuldi halda ólav-søkuprædikuna. Atli dámdi ikki hendan prestin og tann boðskap hann stóð fyri, og boykottaði gudstænastuna. Hetta var fyrstu ferð nakað slíkt er hent í Føroya søgu.

Eg veit ikki um tað var ein flís ella ein bjálki sum hann sá í eyganum á hesum manni, tað skal eg ikki taka dagar ímillum. Árið eftir slapp Atli ikki at velja, um hann vildi fara við í lög-tingsfylginum til ólavss-økugudstænastu. Tá hevði føroya fólk talað og dóm-urin var tann, at Atli slapp als ikki við uppí fylgið úr tinghúsinu oman í Havn-ar Kirkju, og er ongan tíð sløppin uppí hatta fylgið síðani.

Hetta var bara ein viðmerking til ein lítlan part av tí sum Atli skrivaði um, men eg ætli at koma við eini aðrari viðmerking til tann politiska partin í somu grein hansara, fyri ikki at vevja alt samam.

Vága floghavn hongur í klønum tráði – orsakað av loysingini

Marjus Dam,
løgtingsmaður

Sambart Samgonguav-taluni verður hópur av yvirtøkum framdur. Tal-an er um fleiri 100 tals milliónir frá 1 jan ár 2002.

• **Um árrskiftið 2002 skal smb samgonguavtaluni ríkisveitingin minkast við 300 – 400 milliónir.**

Yvitøkur verða framdar í panik. M.a Fólkakirkja, skúlamál, revsirrættarmál,

o.m.a. At enda verður nevnt, at Vága Floghavn verður yvirtikin.

Fyri mongum í Føroyum og Vágum er hendan sam-gonguavtala tað sama sum

avtøka og niðurlegging av flogvøllinum í Vágum. Tað er púra greitt, at áðrenn ein ivirtøka verð-ur framd, so verður neyðugt at vøllurin verður útbygður. Á Figgjarlógini stendur ikki eitt orð um at Vága flog-havn verður útbygd.

Ætlar samgongan at koma við einum broyting-aruppskoti til figgjarlógina, har peningur verður settur av til út-byggingina?

Tað kunnu passandi Tingmenn Fólkafloksins svara uppá. Helst bein-an-vegin skrivliga. Tí vit í Sambandsflokkinum ganga

ikki við til, at hendan flog-havn verður slakta orsakað av fullveldis tøkuni. Tað kann ein við røttum rokna við, nú panik yvirtøkur fara at verða framdar fyri Hundraðtals milliónir krón-ur.

Somuleiðis kunnu teir svara uppá nær næsti skattalætin verður framd-ur.

Eg øtist um seinastu sam-gonguavtalu. Fyri før-oyingar er hon ring. Tað er víst.

Móðurland

Eg livi í einum landi har aldan hvít á sandi tutlar mær í oyra neyvnan man eg hoyra.

Eg livi í egnum heimi í dreymunum eg sveimi upp á hægstu tindar har kaldir blæsa vindar.

Eg gangi sum í rómi og frælsi burtur’ hómi men hygg har kemur skaddan hví ger hon meg so ræddan ?

Frá barni av eg lærdi at ein var sum meg vardi - um trúgvin er hin sterka so far tú bert til verka.

Mítt móðurland er kærast hví skal tað soleið’s farast? oss fjøtrar líkasæla í egnum landi træla.

Eg livi í einum landi har aftur lúrir vandi tí afturhaldið ræður

Um vónin ei skal bresta í bálið má eg festa sum kveikir frælsisloga tá tora vit og vága.

P.M.

Íslendsk listaframsýning í Norðurlandahúsinum

TÍÐINDASKRIV
frá Norðurlanda-húsinum

Tann 14.03.2001 kl. 17.00 letur listaframsýn-ingin hjá íslendinginum Magnús Kjartansson upp í Klingruni í Norðurlandahúsinum.

Magnús Kjartansson, føddur 1949 og ein av kendastu listamonnum í Íslandi. Hann hevur útbúgving frá “The Icelandic Collage of Art

and Crafts” 1969-1972 og frá Kongaliga Danska Akademinum 1972-1975.

Hann hevur haft nógv-ar listaframsýningar bæði í Íslandi og Europa, eins hann hevur fingið fleiri stipendium og legat.

Eisini hevur hann fleiri altjóða viðurkenn-ingar fyri verk síni.

Framsýningin er í Norðurlandshúsinum til og við 11. apríl 2001.